

Hello Sunshine

Een van onze bewoners woonde al lang in Wendhorst, eerst jaren op somatiek en later jaren bij ons op de PG. Elke nacht trof ik haar voor de zorg en altijd was zij dankbaar als ze haar zorg weer ontvangen had. Het was een dame die ondanks haar ziektegeschiedenis erg veel humor had. Ze kwam van oorsprong uit het westen van het land, kende de hippietijd als geen ander en was gek op reizen.

Herkenning

Op een nacht kwam ik bij mevrouw en zoals altijd lachte ze me toe. Ze zei tegen mij dat ik de engel in de nacht was... Ik antwoordde daarop dat zij voor mij Sunshine was, het zonnetje in de donkere nacht want ze straalde altijd licht en warmte uit. Ze vroeg mij haar zo te noemen omdat ze het een prachtige naam vond. Sindsdien begroette ik haar elke nacht met 'Hello Sunshine, ik ben er weer'. Tot groot genoegen van mevrouw, die ondanks haar dementie, mij in deze begroeting herkende.

Glimlach

Op een woensdagavond in oktober kom ik op mijn werk aan. 'Het gaat niet zo goed met mevrouw', krijg ik te horen van mijn collega en 'haar dochter is bij haar'. Ik klop op de deur en kijk hoe het met mevrouw is. Haar dochter schiet me aan, ze weet niet goed wat ze moet doen, waken of naar haar vader gaan? Ik stel me eerst voor en maak een kort praatje met de dochter om vervolgens bij mevrouw te kijken. Zoals altijd begroet ik haar met 'Hello Sunshine, ik ben er weer'. Haar ogen gaan open en een kleine glimlach komt er op haar gezicht.

Ik antwoordde daarop dat zij voor mij Sunshine was, het zonnetje in de donkere nacht want ze straalde altijd licht en warmte uit.

Geen reactie

Haar verbaasde dochter geeft aan vier uur bij haar moeder te zijn geweest zonder dat zij een reactie van haar heeft gehad. Ik vertel de dochter van de hoed en de rand en ze moet er om lachen. Ze vindt het een prachtige naam

voor haar moeder die precies bij haar past. Mevrouw ligt rustig in bed te slapen en nadat ik beloofd heb extra goed op haar moeder te letten, gaat de dochter naar haar vader om daar te slapen. Zo is ze ook dicht in de buurt als de situatie van haar moeder verandert. Mevrouw slaapt die nacht rustig.

Erg boos

Donderdagavond doet mijn collega de deur open. Ze vertelt me dat de situatie van mevrouw erg zorgelijk is en dat er twee dochters aanwezig zijn. Eén van de dochters, slecht ter been, zou erg boos zijn omdat ze niet binnengelaten werd. Ze had overal aan gebeld, maar nergens werd er open gedaan. Ze wil de directie morgen spreken en een klacht indienen.

Veel doen

Ik ben op weg naar de kamer van mevrouw als de 'boze' dochter mij tegemoet komt. Voordat ik de kans krijg me voor te stellen, doet ze haar verhaal; ze is inderdaad boos. Ik neem haar even mee naar de huiskamer en schenk een

kopje koffie in. Ik hoor de rest van haar verhaal aan en vervolgens geef ik aan dat ik alle begrip heb voor de situatie en er persoonlijk voor zal zorgen dat ze de volgende avond naar binnen kan. Het ijs lijkt gebroken en de dochter neemt mijn belofte aan. Vervolgens kijkt ze me aan en vraagt me: 'Ben jij die zuster die mijn moeder 'Sunshine' noemt?' Ik bevestig dat waarop de dochter ontspant en zucht: 'Dan komt het goed dat ik er morgenavond gewoon in kan'. Ik dacht bij mezelf: wat kan 'Sunshine' veel doen.

'Ik ben er weer'

We lopen samen naar de kamer van haar moeder waar ik de andere dochter tref, van de avond ervoor. Ik loop naar het bed van mevrouw en begroet haar opnieuw met 'Hello Sunshine, ik ben er weer'. Ik zie dat mevrouw wil reageren; haar ogen bewegen maar ze heeft niet meer de kracht om ze open te doen, haar mondhoek trekt heel iets op, een poging tot haar prachtige glimlach lukt niet meer maar ik weet het zeker, ze weet dat ik er ben.

Daar, midden in het kaartenrek, prijkt een enorme gele kaart in de vorm van een zon met daarop in grote letters: Hello Sunshine!

Geile knieën

De twee dochters zitten aan het bed bij hun moeder, ze weten eigenlijk niet zo goed wat ze haar nog kunnen bieden. Er zijn bijzondere verhalen en momenten. Zoals de vraag waarom hun moeder verliefd werd op hun vader ('om zijn geile knieën'), de dochter die nog even bij moeder in bed kruipt en wijn met borrelnootjes. De dochter spreekt haar moeder toe: 'Mam, je mag dit leven laten gaan, maak je reis maar af, we drinken er een wijntje op, dat je een goede reis hebt en op een mooie eindbestemming aankomt...proost'. Af en toe geeft mevrouw een reactie in heel kleine bewegingen. Ze lijkt van de verhalen te 'genieten'.

Goede reis

De nacht loopt ten einde. De vrijdag begint en voor een laatste keer ga ik bij mevrouw kijken, nu om definitief afscheid te nemen. Ik weet dat ik haar niet meer zal ontmoeten. Ik neem afscheid van de dochters en bedank ze voor de momenten die ze met mij gedeeld hebben en dat het voor mij een eer was voor hun moeder te mogen zorgen. Ik loop naar het bed en pak de hand van mevrouw en neem afscheid: 'Ik ben er nog maar moet nu gaan, goede reis Sunshine'.

Kaartenrek

Eind van die vrijdagmiddag liep ik op het dorp, even wat inkopen doen. Bij de Hema word ik bijna letterlijk aangetrokken door het kaartenrek. Ik kan mijn ogen bijna niet geloven. Ik knipper nog een keer want ik heb maar weinig slaap gehad. Daar, midden in het kaartenrek, prijkt een enorme gele kaart in de vorm van een zon met daarop in grote letters: Hello Sunshine!

Dank

Een week later hoor ik dat mevrouw die vrijdagmiddag heel rustig is ingeslapen. Tijdens de herdenkingsdienst spreekt de familie haar dank uit voor onder andere de laatste nacht van mevrouw, de fles wijn en Hello Sunshine.

Het is een van de vele bijzondere momenten die wij van de nachtdienst, wanneer de meeste mensen slapen, meemaken. Ze staan in geen enkel studieboek omschreven, het zijn momenten dat je vanuit je hart, ervaring en gevoel werkt. En dit maakt het werken, ondanks alle negatieve mediaberichten, decentralisatie, bezuinigingen en ga zo maar door, voor mij zo fantastisch. De momenten, in het holst van de nacht, waarop wij het verschil maken voor onze bewoners en familie!

Arita van de Wetering